

ning over Forslag til Lov om Forandring i Konstitutionaloven for de dansk-vestindiske Der af 27de November 1863 og om Hæststyrken paa de dansk-vestindiske Der". — Endringsforslag til disse to Sagers 2den Behandling indfalder til imorgen Middag Kl. 1.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:
Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folketirken.

Mødet hævet Kl. 3,50".

153. Møde.

Lørdagen den 19de Juni Kl. 1.

Sekretæren, Bønloffe, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folketirken.

Sund: Den høitærede Kirkeminister udtalte igaar, at den Sag, der her foreligger, var haabløs, med mindre Flertallet i Rigsdagen vilde følge den Bei, som den høitærede Kirkeminister nærmere betegne i sit Foredrag. Hvorvidt der kan være Tale om, at vi kunne komme til en Afgjørelse ved at slaa ind paa den Bei, derom tør jeg ikke udtale mig. Det maa nærmest de levende Magter her i Salen udtale sig om; men jeg skal indrømme, at Sagen ganske vist er haabløs for Dieblikket i den Forstand, at der neppe kan være Tale om, at noget af de Forslag, som her foreligge, kan vedtages i denne Rigsdagsamling, og maasse heller ikke om, at det kan ske i en nær Fremtid. Jeg tror imidlertid, at Forhandlingerne i Anledning af disse Forslag kunne have deres Nytte, idet de kunne bidrage til at klare Et og Andet og derved muligvis bane Vej for en fremtidig Ordning, og det er af den

Grund, jeg skal tillade mig saa godt, klart og indtrængende, jeg formaar det, at begrunde det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Det er aabenbart, at der hos vore Menigheder er et Ønske om at faae Indflydelse paa Valget af deres Præster. Det kunne vi se deraf, at der saa hyppigt, naar et Præsteembede er ledigt, indkommer Adresser til Kirkebestyrelsen med Begjæring om at faae den eller den bestikket til Præst i vedkommende Embede. Et saadant Ønske er ogsaa ganske naturligt; thi skal der udrettes noget virkelig Godt af en Præst, maa der være en god Forstaaelse mellem ham og Menigheden. Jeg tror ogsaa, at saadanne Adresser kunne have deres Betydning, thi naar de ere et Udtryk for en sand og virkelig tilstedeværende Stemning, give de et nyttigt Fingereg med Hensyn til Besættelsen af Embedet. Men paa den anden Side er jeg heller ikke blind for, at der er noget Misligt ved, at Menighederne ere henviste til at gjøre deres Indflydelse gjældende paa denne Maade. De, der underskrive en saadan Adresse, have ikke noget rigtigt Balg. De vide, at den, som de andrage paa at faae, søger Embedet, men de vide ikke, hvem der ellers søger Embedet. Det kunde jo dog være, at de, naar de fik Navnene at vide paa de andre Ansøgere, kunde foretrække en Anden end den, paa hvem deres Tanke først er falden. Hertil kommer, at de, naar de underskrive en saadan Adresse, ikke ret have Følelsen af, at de paatage sig et Ansvar, og derfor ofte komme til at underskrive letfindig. Jeg tror ikke, det er uden Eksempel, at der fra en Menighed er indkommet en Adresse om at faae denne eller hin til Præst, skjøndt der i vedkommende Menighed kun har været meget Faa, som have havt det fjerneste Kjendskab til den, som de have ansøgt om at faae til Præst. Men naar nu dette er saaledes, naar vi maa indrømme, at det er et naturligt Ønske, at Menighederne skulle have Indflydelse paa Valget af deres Præster, men tillige, at det er forbundet med Misligheder, naar de ere henviste til at udøve deres Indflydelse alene gennem Adresser, da synes det mig, at det maa være en Opgave for os at give Menighederne en Indflydelse under mere betryggende Former, under Former, som bringe dem til i høiere Grad at føle det Ansvar, som de paatage sig ved at udøve deres Indflydelse, og det er vistnok ogsaa dette, som det foreliggende Forslag og de Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, gaar ud paa.

En Menighed er et Hele for sig. Der kan være Menigheder, hvor Forholdene ere saadanne, at man kan sige, at enhver troende midtjær Præst kan virke til Velsignelse i den; men der er andre Menigheder, hvor Forholdene ere af en saa særlig Natur, at der hører særlige Kvalifikationer til hos deres Præst. Der er Menigheder, som jeg vil kalde politiske Menigheder, i hvilke der rører sig